अर्थगुणविस्तारःअर्थस्य दशयोजनार्थस्य पंचयोजनस्य गुणआरहितस्तद्विस्तारः ॥ दशयोजनविस्तारइतियावत् ॥ पूर्वदशयोजनविस्तारोत्तयानुगुण्येनैवं व्याख्यातं॥३०॥ व्हस्यं स्वशरीरमितिशेषः ॥ तदेवाहांगुष्ठसंमितइति देहइति शेषः ॥३१॥३२ ॥ समानय मेळय ॥ ३३ ॥ साधुसाध्वीति अत्रदीर्घआर्षः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ येन गतिर्विह

सं०कां०

ततोर्धगुणविस्तारोवभूवाहंक्षणेनतु॥ मत्रमाणाधिकंचेवव्यादितंतुमुखंतया॥३०॥तत्हृद्वाव्यादितंत्वास्यंइसंत्यकरवंपुनः॥तिस्म समुहूर्तेचपुनर्वभूवांगुष्ठसंमितः॥ ३१॥ अभिपत्याश्चतहकंतिर्गताहंततःक्षणात्॥ अववीत्सुरसादेवीस्वेनक्ष्पेणमापुनः॥ ३२॥ अर्थिसिद्दोहरिश्रेष्ठगच्छसोम्पयथासुखं॥समानयचेवेदेहींराघवेणमहात्मना॥ ३३॥ सुखीभवमहावाहोप्रीतास्मितववानर॥ ततोहं साधुसाध्वीतिसर्वभूतेःप्रशंसितः॥ ३४॥ ततोतिरिद्धंविपुलंपुतोहंगरुहोयथा॥ छायामेनिगृहीताचनचपश्यामिकंचन॥ ३४॥ सोहंविगतवेगस्तुदिशोदशिवलोकयन्॥ निकंचित्तत्रपश्यामियेनमेविहतागितः॥ ३६ अथमेवृद्धिरुत्पन्नािकन्नामगमनेमम ॥ ईद्दशोविद्यउत्पन्नोद्धप्रस्वात्वर्था। अथोभागेतुमेहिष्टःशोचतःपितातदा॥ तत्राद्राक्षमहंभीमांराक्षसींसिललेश्या॥३८॥ प्रहस्यचमहानादमुक्तोहंभीमयातया॥ अवस्थितमसंभ्रांतिमदंवाक्यमशोभनं॥३९॥ क्रास्मिगतामहाकायक्षुधितायाममेप्सितः॥ भक्षःप्रीणयमेदेहंचिरमाहारविज्ञतं॥४०॥ वाढमित्येवतांवाणींप्रत्यगृक्कामहंततः॥आस्यप्रमाणादिधकंतस्याःकायमपूरयं॥४९॥

1199 जा

ता तिकचिन्न पश्यामि नापश्यमित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ ३० ॥ ३८ ॥ अवस्थितं निश्चेष्टं तथाप्यसंभातं भयहीनं मां लक्षीकृत्येदं वाक्यमहमुक्तइत्यन्वयः ॥३९॥ ममे पितोभक्षस्वमतोमे देहं प्रीणयत्यन्वयः ॥४० ॥ पत्यगृह्णां अंगीकृतवान् ॥ तस्याआस्यप्रमाणादधिकं भवति यथा तथा आत्मनः कायमपूरयं अवर्धयं ॥४९॥